

5. Конституція ФРН: Закон від 23 травня 1949 (BGBl) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bundestag.de/grundgesetz> (текст на німецькій мові)
6. Про акціонерні товариства: Закон ФРН від 06.09.1965 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.gesetze-im-internet.de/aktg/> (текст на німецькій мові).
7. Про акціонерні товариства: Закон України від 17.09.2008 № 514-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/514-17-paao100#o100>
8. Федеральний вісник законів: офіційне видання, – 2001. – № 1. – С. 1542 (BGBl, III 4123–1).
9. Про товариства з обмеженою відповідальністю: Закон від 20.04.1892 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.gesetze-im-internet.de/gmbhg/BJNR004770892.html#BJNR004770892BJNG000201140>
10. Про Господарські товариства: Закон України від 19.09.1991 № 1576-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1576-12>

Устінський А. В., аспірант

*Юридичний інститут
Прикарпатського національного університету
імені Василя Стефаника,
м. Івано-Франківськ, Україна*

МОМЕНТ УКЛАДЕННЯ ДОГОВОРУ ПРО НАДАННЯ ГОТЕЛЬНИХ ПОСЛУГ

Визначення моменту з якого договір про надання готельних послуг вважається укладеним є важливим з багатьох причин. По-перше, з цим моментом пов'язується початок дії (чинності) договору (ч. 2 ст. 631 ЦК). По-друге, з цього моменту сторони набувають цивільних прав та обов'язків, несуть одна перед другою відповідальність за порушення договору. По-третє, на відносини сторін поширюється дія норм закону, інших актів цивільного законодавства, що стосується даного виду договору [1, с. 166].

Згідно п. 3.6. Правил надання готельних послуг договір про надання основних готельних послуг споживачу вважається укладеним після оформлення документів на проживання (заповнення анкети, реєстрації) та засвідчується розрахунковою квитанцією або іншим розрахунковим документом, що підтверджує укладення договору і містить у собі:

- найменування готелю, його реквізити (для приватного підприємця – прізвище, ім'я по батькові, інформацію про державну реєстрацію);
- прізвище, ім'я та по батькові споживача;
- інформацію про номер (місце в номері), що надається;
- ціну номера (місце в номері);
- інші необхідні дані на розсуд готелю [2].

Проте вказане положення Правил надання готельних послуг не узгоджується із ч. 5 ст. 22 Закону України «Про туризм», в якій зазначається, що «у разі прийняття заявки договір на готельне обслуговування вважається укладеним з моменту отримання підтвердження готелю про прийняття замовлення та вказівки можливого початку надання готельного обслуговування з визначеного часу» [3].

Крім того, ст. 640 Цивільного кодексу України визначено, що договір є укладеним з моменту одержання особою, яка направила пропозицію укласти договір, відповіді про прийняття цієї пропозиції.

Якщо відповідно до акта цивільного законодавства для укладення договору необхідні також передання майна або вчинення іншої дії, договір є укладеним з моменту передання відповідного майна або вчинення певної дії [4].

Проте, договір про надання готельних послуг є консенсуальним, відтак момент його укладення не може пов'язуватися із вчиненням певних дій, як це властиво для реальних договорів.

Оформлення документів на проживання не може визначатися як момент укладення договору. Адже, на практиці не виключене виникнення парадоксальної ситуації, наприклад, укладено письмовий договір про надання готельних послуг. Гості прибули в готель, проте місць не має. Готель при цьому може стверджувати, що договір не укладено, адже не оформлено документи на проживання.

Зрештою і судова практика з цього приводу не є єдиною. Так зокрема, у рішенні господарського суду Одеської області від 28.05.2010р., яке залишено без змін постановою Одеського апеляційного господарського суду від 15.07.2010р. у справі № 9/96-10-2057 суд встановив: «У січні 2010 р. Чорноморське головне морське агентство «Інфлот» мало намір розмістити у готелі Резиденція «Одеський дворік» особу, а саме пана ОСОБА_2, у зв'язку з чим Фізичною особою-підприємцем ОСОБА_1 було виставлено Позивачу рахунок-фактуру СФ 0000005 від 19.01.2010 р. на суму 1201,70 грн., в т.ч. ПДВ, за проживання зазначеної особи.

Отже, між сторонами виникли правовідносини, спрямовані на надання/отримання готельних послуг.

Однак, фактично пан ОСОБА_2 не був розміщений та не проживав у готелі Резиденція «Одеський дворік». Незважаючи на це, Позивач перерахував Відповідачу грошові кошти в сумі 1201,70 грн. платіжним дорученням № 65 від 20.01.2010 р.

Таким чином, фактичні правовідносини між Позивачем та Відповідачем свідчать про те, що між ними не було досягнуто згоди на укладення договору про надання основних готельних послуг та не оформлено документи на проживання пана ОСОБА_2, що вказує на відсутність намірів Позивача отримати такі послуги.

Але враховуючи фактичне перерахування Позивачем Відповідачу грошових коштів в оплату проживання за відсутності такого, між сторонами виникло певне зобов'язання, а саме, обов'язок Відповідача повернути власнику безпідставно отримані грошові кошти.» [5, 6].

Хоча, на нашу думку, такий висновок суду є помилковим, адже договір про надання готельних послуг було укладено, про що свідчить фактичне виконання його умов позивачем, тобто перерахування коштів на проживання. В свою чергу, нез'явлення ОСОБИ_2 слід розцінювати як анулювання.

У ще одній судовій справі (постанова Львівського апеляційного господарського суду від 17.02.2010р. у справі № 15/123) суд прийшов до висновку про не укладення договору про надання готельних послуг у зв'язку із відсутністю розрахункових документів готелю [7].

Хоча, який сенс видавати особі розрахунковий документ (якщо вона того не вимагає) у випадку коли замовником виступає юридична особа, і між сторонами проведено безготівкові розрахунки, що може підтверджуватися виписками банку.

Вважаємо, що оформлення документів на проживання дає право гостю на поселення в конкретний номер, та є моментом, який підтверджує початок надання готельних послуг.

В той же час, в окремих випадках, документ на проживання може розглядати як договір, наприклад коли договір укладався безпосередньо в готелі. Тому вважаємо, що вказаний документ повинен містити усі істотні умови договору.

Таким чином договір про надання готельних послуг є укладеним з моменту акценту іншою стороною, а не з моменту оформлення документів на проживання.

Література:

1. Науково-практичний коментар Цивільного кодексу України: У 2 т.: Том II / [За ред. О. В. Дзери (кер. авт. кол.), Н. С. Кузнецової, В. В. Луця]. – К.: Юрінком Інтер, 2006. – [2-е вид.]. – 1088 с.
2. Правила користування готелями й аналогічними засобами розміщення та надання готельних послуг, затверджені наказом Державної туристичної адміністрації України від 16 березня 2004 р. № 19 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>
3. Закон України «Про туризм» від 15 вересня 1995р. № 324/95-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>
4. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003р. № 453-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>
5. Рішення від 28.05.2010р., справа № 9/96-10-2057 / господарський суд Одеської області// Єдиний держ. реєстр суд. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/>
6. Постанова від 15.07.2010р., справа № 9/96-10-2057 / Одеський апеляційний господарський суд // Єдиний держ. реєстр суд. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/>
7. Постанова від 17.02.2010р., справа № 15/123 / Львівський апеляційний господарський суд// Єдиний держ. реєстр суд. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/>

Хист М. С., студентка IV курсу

*Полтавський юридичний інститут
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого
м. Полтава, Україна*

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ КОМЕРЦІЙНОЇ ТАЄМНИЦІ

У сучасних умовах функціонування соціально орієнтованої економіки господарювання науково-технічна, технологічна, економічна та інша інформація, яка дозволяє отримати пріоритет на ринку товарів та послуг, є головною силою конкуренції, основною умовою економічного розвитку суб'єкта господарювання. Звідси посилюється значення правової охорони вказаної інформації від несанкціонованого доступу. Таким чином, тема охорони комерційної таємниці потребує дослідження та є актуальною.

Проблеми правового режиму комерційної таємниці на підприємстві досліджувались В.А. Дозорцевим, В.М. Лопатніним, О.Г. Павловою, В.А. Северініним, В.І. Ярочкініним, І.Л. Бачило, А. Гуз, Н. Іваницька, А.І. Марущак, А.О. Сляднева, П.М. Цибульов, О.А. Підопригора, О.Б. Бутнік-Сіверський, В.С. Дроб'язко.